

Dragoljub M. V. Popović

36 PESAMA ZA PEVANJE
**posvećenih mom petom unučetu
Gavrilu**

Editor
DRAGOLjUB
Solithurn

Edition
Aleksija Djenić

contact: CH 76-46 505 64

ili

D. Popović
Postfach 1337
CH – 4502 Solothurn

Sadržaj:

	strana	7	minuta
Ako odeš još jednom od mene*		7	
Ako ti ja budem rekao ne*		8	
Balada o vozačima kamiona*	9		
Bio sam baš naivan*		10	
Crna zmija		11	
Čistoća*		12	
Da li da žalim?*		13	
Definicija čoveka		14	
Devojčica Milica		15	
Divna		16	
Doručak u travi*		17	
Dozvoli da ja vodim!*	18		
Kafanska bajka		19	
Kažeš mi da sam mator*		20	
Loptica skočica*		21	
Nadgrobno slovo pauku		22	
Na slušam savete		23	
Nemoj me lagati!		24	
Pesma za Fatimu*		25	
Pesnik bez teme		27	
Ponekad još samo pesma		28	
Progone me*		29	
Put		30	
Put u visine		31	
Rodendanska pesma (za devojčicu)*		32	
Rodendanska pesma (za dečaka)*		33	
Sidarta*		34	
Stara vrba		35	
Šta ću ja u avionu?*		36	
Ti se mala držiš važno	37		
Verujem u razvoj vrste	38		
Vranje sam za uvek smestio u duši*		39	
Vukodlak		40	
Yoga impersonal		41	
Zadovoljni čovek		42	
Žena koje nema		43	

5

6

Ako odeš još jednom od mene
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Ja ti nisam ni otac ni majka:
Ne očekuj da prihvatim sve.
Mani zakletve i duge priče:
ti i istina stvari su dve.

Koji put se već dešava isto?
Kao kuće sa lanca pa drum.
Ja se smirim zaboravim čisto;
Ti se vratiš – poremetim um.

Refren:

Ako odeš još jednom od mene
znaj da ostavljam kuću i ja:
nisam lekar za umorne žene.
I ja želim da nekom se dam.

2.

Dajem život da nije ti stalo
Ni do mene ni osmeha mog:
Dodješ uvek da odmoriš malo
il` pobegneš od đavola kog.

Misliš da sam šonja koji prašta.
Stvarno: nisam ti ni sada ljut,
jer ja mogu da podnesem svašta,
al` primam te poslednji put.

Refren:

Ako ti ja budem rekao ne
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Propašćeš brzo ako započneš odnos tako
kao da samo žena daje.
Igre nazovi dama samnom ne vodi;
nek` naš odnos na razmenama traje.

Refren: Ako ti ja budem rekao ne,
biće ti to onda zauvek znaj.
Ako ti ja budem rekao ne,
biće ti to od mene za kraj.

2.
Nikad ne laži i ne glumi da nećeš,
jer ja poznajem kada žena želi.
Moje je shvatanje da trebamo jedno drugo
i da je ljubav kad se deli.

Nemoj se nećkati sa ciljem da stekneš nešto
što može svako da ti kupi.
Telo za telo dajem, a mene celog uzmi
ako si spremna da me ljubiš.

Refren: Ako ti ja budem rekao ne,
biće ti to onda zauvek znaj.
Ako ti ja budem rekao ne,
biće ti to od mene za kraj.

Balada o vozačima kamiona
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Potresaju Zemlju, urliču na zvezde.
K`o nečiste sile drumovima jezde.
Limarija stenje, varnice sevaju,
ale složno brekću, a šoferi pevaju:

Refren:
Mi vozači teških kamiona
planetu smo uzduž i popreko prošli.
Iz većitog leda otimali stroj.
Kroz pesak Sahare vukli se k`o strv.

Mi vozimo asfaltom i blatom,
a cilj nam je tamo odakle smo pošli.
Sa motora ulje, a sa čela znoj,
nek` kaplju s petrolom. Da ne kapne krv!

2.
Jutro u Ljubljani, večer u Berlinu:
ulećemo smelo u svaku krivinu.
Kroz prostor i vreme kao plime talas,
gazimo do daske: Horizonti vuku nas.

Refren:

3.
Nervi kao sajle, ruke kao klješte,
uslov su za vožnju ludnicom od ceste.
Pazimo za onaj nenajavljen čas:
Ukočiti s mesta, il' mašini dati gas!

Refren:

Bio sam baš naivan
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Bio sam joj dobar gde je važno.
Ljubio ju iskreno i snažno.
Verovao da nam nema kraja;
da sam sa njom na vratima raja.

Bio sam baš naivan: pustio sve srcu slepom,
zato je i krenulo traljavo sa ženom lepom.
Bio sam baš naivan: srećan i gord iz neznanja;
zato sam se srozao odjednom do očajanja.

2.
Pitao sam vračaru iz grada:
„Da l` je sreći kraj, il` tinja nada?
Može li se po kartama znati:
kakve su mi šanse da se vrati?”

Bio sam baš naivan: leteo s njom iznad duge,
da bih se prizemljio u Godinu jake tuge.
Bio sam baš naivan: držao na dlanu zmiju;
zato sam se survao ujedan u provaliju.

3.
Vračara se klela u sve svoje
da sa mojom srećom gotovo je.
Klela mi se Suncem i Mesecom:
“Sve je crno s prevrnutim kecom.”

Bio sam baš naivan: zidao dvor za nas dvoje;
a dan-danas zidovi avetinjski goli stoje.
Bio sam baš naivan: kao da sam dete malo,
sve što sam s njom gradio samo je od sebe palo.

Crna zmija
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Sečem sporo mutnu vodu.
Do obale cela milja.
Kad odnekud – crna zmija!
Vidim jasno: mene cilja.

Ni da stanem ni da plivam:
gubim život ako klonem.
Da poletim nisam mog`o,
zato reših da potonem.

2.
Sad se često noću budim
Okupan u hladnom znoju:
jer se u snu ona ala
pretvara u sliku tvoju.

Da li zato što grozote
Seju u nas takva zrna.
Il` me snovi opominju
da si i ti zmija crna.

Čistoća

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Čistoća stana da zabludu
da tom oporavak u svemu sledi.
Čistoća tela da zabludu
da mi posebna stvorenja smo;

Zato čistite sve i svud.
Čistite sve i svud.

2.
Čistoća misli da zabludu
da mi ćemo se dogovoriti kao ljudi;
Čistoća reči da zabludu
da svi dame i gospoda smo.

Bolje iluzija nego depresija!
Bolje je do groba zanositi se,
nego život u Domu za umobolne potrošiti.
Zato čistite sve i svud.
U sebi, na sebi.
Oko sebe.

Čistite u kući, tramvaju, bioskopu, ...
Na ulici, stadionu, ...
Imaćete prijatnu zabludu
da je manje divljaka medju nama.

Da li da žalim?

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Da li da žalim što moja više nisi
ili da žalim što sam te ikad sreo?
Jer je donekle kao po želji bilo,
da bih za dugo sudbinu s tobom kleo.

Da li da žalim što si daleko sada,
ili da žalim zbog toga što se znamo?
Jer si mi radost godine jedne bila,
da bi za devet bila mi tuga samo.

Da li da žalim što sam ti sada niko,
ili da žalim što si me "Srećo!" zvala?
Jer si mi uvek nudila slatko vino,
da bi mi sirće u zadnjoj čaši dala.

Definicija čoveka

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Vekovi nasilja u beskrajnom nizu,
 izazivaju me da definišem ljudskog stvora.
 Samo što pomislim da sam blizu,
 shvatim da sam daleko od odgovora.
 Šta u specifičnu razliku da stavim
 kad su primerci vrste i Andjeli i životinje?
 Kako domete ljudskog uma da ne slavim,
 a kako da zanemarim sunovrat sirotinje?

Vidim da, kao najlukaviji od životinja,
 možemo uništiti vrstu pre nego što se uljudimo Evolucijom,
 i video sam da prosti lopovi nisu uspeli, protiv školovanih,
 "Revolucijom".

Video sam diktatore, vođe i velikane dobre volje,
 koji su hteli postaviti sve na viši nivo.
 I video sam da su se predali uživanjima,
 što znači da su kapitulirali rešavajući nerešivo.
 Ponegde je u materijalnom delu života ljudima postalo bolje,
 ali je u međuljudskim odnosima stanje – nepromenljivo!

Hiljade godina još će proći
 dok od svih afekata budu ostali samo ljubav i veselje.
 Na desetine Mesija još će doći
 dok poslednji bude video da je prihvaćeno Jevandjelje.

Ponirem u nepojmljivo iza Zvezda,
 ogromno i nepoznato u daljini,...
 Znam da je Čovek najveličanstvenija mogućnost
 i dno bede zbog onoga što čini.
 Ali, sa stanovišta Biologa,
 svesnog ravnoteže šećera i otrova, mirisa i smrada,
 bogatstvo vrste je baš to kakvi smo sada.

Devojčica Milica

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Čekala si leto i prve vrućine:
 Da pokažeš da si postala već zrela.
 Oblačiš celofan, prosipaš obline.
 Vašar je i veći nego što si htela.

Devojčice Milice!
 Dolaziš polako;
 ljuljaš se k`o brod.
 Znaš da mi bez daha pratimo tvoj hod.
 Očima si našim dala novi sjaj.
 Pratimo te mi i nadamo se znaj

Mi gubimo pamet, a žene te grde.
 Ti za to ne haješ: kao da si slepa.
 Prava si pokora. To svi složno tvrde.
 Žene viču: "Kurva"! Mi vičemo: "... lepa".

Devojčice Milice!
 Opojna k`o jutro; kao ružin sok.
 Celoj stvari daješ malo nezdrav tok:
 Skupiš nas k`o decu, bruji ceo plac.
 Svima pružaš ruke, onda kažeš – Ac!

Posmatra sve neko; iz prikrajka meri.
 I čeka da tebi postane dosadno.
 Posle ćeš kukati kako muške zveri
 ne razumu žene i nasrcu gadno.

Devojčice Milice! Vikaćeš u gluvo izlizani stav:
 "Drukčije sam mogla usmeriti sav
 život svoj".
 Ipak nije kasno ni sada da znaš:
 Ako želiš dobit – moraš i da daš.

Divna
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Divna čini divnim dane,
a večeri pune vatre.
Ali s Divnom to prestane
u trenutku jednom – satre.

Refren:

Divna, Divna plavo cveće!
Slutio sam muke te.
Ti si vetar koji luta:
pomiluješ pa porušiš sve.
Divna, Divna!
Posle sreće mogu samo bol da dam.
Kao prosjak pored puta,
posle tebe, Divna,
živim sâm.

2.

Sanjam kosu boje zlata
i detinje lice čedno;
Osećam te oko vrata;
kao da smo opet jedno.

Refren:

Doručak u travi
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Obala zelena,
nebo k`o pelena;
ćaskaju lipa i brest.
Sunce na ivama,
bulke po njivama;
u hladu dvadeset šest.

Mirisi leta,
nehaj u glavi;
Maestro slika "Doručak u travi".

2.

Nimfe i kobile poljem se opile:
za igrom večita glad.

Muževi rutavi,
gluvi i mutavi
zalegli u debeo hlad.
Vino i meso,
nehaj u glavi.
Maestro slika "Doručak u travi".

Dozvoli da ja vodim!
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Tebi je mesto na mome krilu,
baš kao ptici u gnezdu svom;
usnama mojim na tvome vratu,
baš kao cveću u vrtu mom.

Refren:
Dozvoli da ja vodim,
da te usrećim voljom i znanjem:
Još nisam sreo ženu koja neće
žestinu s poštovanjem.

2.
Ako se stidiš - daj samo ruku,
jer - meni ne moraš ništa reć`:
oči mi tvoje govore jasno
da i ti vlažiš odavno već.

Dozvoli da ja vodim,
da te usrećim voljom i znanjem:
Još nisam sreo ženu koja neće
žestinu s poštovanjem. *Refren:*

3.
Rumene jabuke ubraću ja sad;
čekanja nema ni za dan:
ako ih budem drž`o na grani još
pašće slatke na tudji dlan.

Dozvoli da ja vodim,
da te usrećim voljom i znanjem:
Još nisam sreo ženu koja neće
žestinu s poštovanjem.

Kafanska bajka
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Sedim sam za stolom, kao i obično.
Vrtim praznu čašu, vrtim uspomene.
Kad u neko doba nešto zvezdi slično,
lako kao lahor, spusti se kraj mene.

"Ja sam vila", reče, "koja sreću deli.
Pomognem da čovek izadje iz jada.
Mogu ti sve dati, ti samo poželi;
biće kako hoćeš. Kaži šta i kada".

2.
Nadjoh se u čudu; sa bezbroj pitanja:
Da li pijan sanjam, ili gledam trezan?
Je li ovo žena ili zrak svitanja? ...
Htedoh da ustanem, al` ostah k`o vezan.

"Promenama", rekoh, "više se ne nadam:
Već mi je u biću da me redom jašu.
Bolje idi nekom ko se sada radja.
A meni, izvoli, napuni tu čašu".

Kažeš mi da sam mator
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Kažeš mi da sam mator,
a ja ti kažem: “Zreo!”
Razlika jeste za to
da bude celog deo.
Ne kažem da ćeš samnom
živeti sve što snivaš.
Kažem ti: “Dođi samo
razlike da uživaš.”

2.
Stari panj sporo gori,
a mlada grana plane.
Što granu lako slomi,
stablu da samo rane.
Ne kažem da sam tebi
od Boga baš ja stvoren.
Pitam te: “Zašto ne bi
pustila samnom koren?”

3.
Ako na onog čekaš,
koj` konja jaše belog, ...
Konj će ti doći,
a on – ni za života celog!
Upitaj svoju majku:
ko je po njenoj volji?
Čućeš da je za bajku
vitez od princa bolji.

Loptica skočica
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Loptica skočica iz dana u dan
skakuće veselo kroz polje,
kroz stan, ...

A mama joj šapuće:
pazi s kim skakućeš;
dečaci treniraju,
oštro štiraju;
nema pardona,
ne gaje bon-ton
gaze u prolazu,
podmeću djon, ...

Hop, hop!
Loptice skočice,
hop!
Hop!

Nadgrobno slovo pauku
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Da si pitao za svog oca
shvatio bi šta i tebe čeka.
Jer to što pamtiš samo mamu
ima u svemu značaj viši:
Čim si prestao biti lovac
i pao u osećanja neka,
ženskoj si prišao strasno
i – postao pauk bivši.

A bio si strašan mnogo.
I široke mreže pleo,
da smrsiš konce lako
i muvi i leptiru plavom.
I dugo bi tako mog'o
da žensku nisi sreo.
Al' kasno ti posta jasno
da radost plaćaš glavom.

Ne slušam savete
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

"Život je sportsko polje;
skakanje u vis uzmi,
jer živi uvek nada
u novi skok posle pada".
"Život je sportsko polje!
Na stazi dobro pazi!
Oprez u sebi drži:
sapleti svakog ko je brži".

I tako dalje u istom tonu
sluš'o sam savete za borbu doveka.
Ja dovde stigoh miran;
sa voljom za svakog čoveka.

Ljudima hvale pričam
dok živi mogu čuti:
Jer pohvala izliv glasni.
Poslednjom poštom kasni.
A dovde stigoh miran,
jer voleh svoju braću.
Uvek spreman da dâm,
a nikada da otimam.

Nemoj me lagati
 ©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Nemoj me lagati da si bila sama.
 Pričala si s nekim;
 Smejala se zatim.

Ja napolju stojim,
 srce mi se slama,
 Gledam u tvoj prozor i dve senke pratim:

Gledajući ženu koja strasno ljubi
 i muškarca koji haljinu s nje svlači,
 osetih se kao čovek koji gubi
 sve što radost u životu znači.

2.
 U noć sam krenuo;
 lutao do jutra;
 terao iz sebe osećanje muklo.
 Svrstao u greške svoje sne za sutra.
 Svestan da je naše nepovratno puklo.

Gledajući ženu koja strasno ljubi
 i muškarca koji haljinu s nje svlači,
 osetih se kao čovek koji gubi
 sve što radost u životu znači.

Pesma za Fatimu
 (prema jednom poznatom romanu)
 ©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Fatima, Fatima!
 Ostalo je još malo dana.
 Fatima, još malo noći je ostalo da nas deli,...
 Fatima, Fatima!
 Sa vrtom ruža i jorgovana,
 za dalji život celi,
 daću da sagrađe nam dom.

Ljubiću te za sve godine
 kojih mene čekala si ti
 dok me čudan remetio san.
 Pevaću ti pesme umilne
 da u tvome biću pobudim
 hemiju za život spokojan.

Fatima, mila si meni ti u svem;
 u tvojoj kosi zvezda roj
 a na tvom krilu Mesec spi,...
 Dolazim!
 S tobom da navek ostanem:
 Sudbinom ja sam čovek tvoj
 a moja žena jesi ti.

2.
 Fatima, Fatima,
 snio sam gde da tražim zlato,
 Fatima,
 trista sam čuda na putu do zlata sreće.
 Fatima, Fatima,
 na kraju još mi je više dato
 od onog što sam hteo:
 tebe u srcu nosim svom,...

Sreo sam na putu mnoga zla;
 k`o da nismo ljudi nego psi:
 tako lako padamo u bes.
 malo ko je svestan pravila
 da se onom koji učini
 vraća delo, naum ili reč.

Fatima,
 na vreli pesak leg`o muk,
 a na tvom krilu Mesec spi,
 u tvojoj kosi zvezda roj.
 Ponoć je!
 Tebi u senci Beli vuk
 nad ovom Fantazijom bdi
 u koju sleće glasnik moj.

Fatima,
 tišina vara da je mir:
 upravo negde trepnu bol,
 ali u grlu osta krik.
 Nečujno zatiru lešinari pir,
 Andjeli cvile „Himnu mol“
 dok suze kvase majčin lik.

Fatima,
 budi k`o dete ti u svem!
 U ljudskoj priči nesrtenoj
 ljubav je izlaz jedini.
 Dolazim!
 S tobom da navek ostanem:
 Sudbinom ja sam čovek tvoj,
 a moja žena jesi ti.

Pesnik bez teme
 ©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Pesniče bleđa lica sve teže sklapaš rime,
 postaješ sužanj tmine;
 gubiš oštrinu sluha.
 Prirodni pevač je ptica,
 a ti bi hteo ime na osnovi tvorevine
 iz grča tvoga duha.

Pesmi je da sama kapne i provali kao nanos
 iz onog što čovek trpi i nosi u prostoj duši.
 U tebi s pevanjem zapne pa stvaraš na silu zanos.
 Jalov te posao crpi i život u tebi guši.

Pesniče muze neme beži iz carstva tame.
 Šta bi pomoglo da shvatiš da ti se slava ceri?
 Napolju žive teme;
 strofe se nižu same.
 Sve se u ritmu klata: pevaju amateri.

Jer pesma se rodi glasna i provali kao nanos
 iz onoga što čovek trpi i nosi u prostoj duši.
 Ti natežeš rime krasne i stvaraš na silu zanos.
 Jalov te posao crpi i život u tebi guši.

Ponekad još samo pesma
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Svi smo mi k`o jedna priča;
jedna boja i nijanse.
Više žuči nego meda;
više drame neg` romanse.

Jedemo se celog veka.
Svedu nas na ranu golu
pitanja i odgovori,
sumnje,
strah i bol u bolu.

Ponekad još samo pesma put otvori širok duši;
Neizmernu snagu da nam da zidamo dok se ruši;
Da nadjemo sebi putokaz i spas;
Da pevamo svojti i onima protiv nas.
Da shvatimo život kao čisti dar.
I u njemu sreću kao relativnu stvar.

Dok tražimo Boga u tišini i u noći:
Spoznamo se kao objekat i deo te moći:
Prokleti da razumemo da su smene zakon trajni.
Da smo svi mi epizodni i, nažalost, osećajni.

Ponekad još samo pesma put otvori širok duši;
Neizmernu snagu da nam da zidamo dok se ruši;
Da nadjemo sebi putokaz i spas;
Da pevamo svojti i onima protiv nas.
Da shvatimo život kao čisti dar.
I u njemu sreću kao relativnu stvar.

Progone me!
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Rastao sam u Surčinu k`o lane u gaju.
Kako stasah – podigoše oko mene graju.

Refren:
Progone me stare cure i udove neke.
Progoni me Milicija.
Progone me seke.

2.
Gledaju me dede ljuto. Babe zamnom laju
da sam lopov, a unuke mene napadaju.

Refren:

3.
Svi su moji sorta mirna, čeljad posla rada,
a ja bećar kakvog nema sve do Beograda.
A ja bećar kakvog nema ni do Novog Sada.

Refren:

4.
Vratiću se na naš salaš, tvrda mi je vera.
Proteraću i ja traktor čim “proteram kera”.

Refren:

Put

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Ko sam - taj sam!
 Ja sam jesam.
 Tu sam gde sam!
 Ja sam nisam.
 Idem pravo;
 nigde neću.
 Ja, na putu do tišine.

Nisam nisam:
 Ja sam jesam.
 Nisam jesam:
 Ja sam nisam.

To je to: Ništa i sve.
 To je to: Tao i Te.

Put u visine

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Veće ptice iznad oblaka teraju po volji let.
 Dobri vetrovi ih nose svud;
 Njihov je visina svet.
 A nas tek,
 nezgodan k`o besno more,
 čeka put.

Refren:

Pokušajmo stići gore!
 Ne daj da nešto nas u tome spreči.
 Najbolje je,
 znaj,
 svom snagom – bez mnogo reči.

Ne daj da nešto nas u kavez stavi!
 Pamti naš cilj – sloboda i beskraj plavi.

2.

Noćas gledali smo zvezde.
 Pitali se: Gde je kraj?
 Hteli do njih da letimo;
 dodirnemo onaj sjaj.
 Ali tek,
 nezgodan k`o besno more,
 stoji put.

Refren:

Rodjendanska pesma
 (za devojčicu)
 ©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Danas ti je rođendan
 pa ti dajem seme suncokreta,
 sa tom željom da ga seješ
 i da bereš mnogo leta.

A toliko godina
 želim ti na ovom svetu
 koliko se zrna bude našlo
 na najvećem suncokretu.

Mnogo Sunca i plodova
 želim ti za mnogo leta;
 budi snažna i ugledna
 kao cveće suncokreta.

A koliko glavica
 budeš brojala na branju,
 toliko i ljudi bilo na tvom
 rođendanskom radovanju.

Rodjendanska pesma
 (za dečaka)
 ©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Danas ti je rođendan
 pa ti dajem seme suncokreta,
 sa tom željom da ga seješ
 i da bereš mnogo leta.

A toliko godina
 želim ti na ovom svetu
 koliko se zrna bude našlo
 na najvećem suncokretu.

Mnogo Sunca i plodova
 želim ti za mnogo leta;
 budi snažan i ugledan
 kao cveće suncokreta.

A koliko glavica
 budeš brojao na branju,
 toliko i ljudi bilo na tvom
 rođendanskom radovanju.

Sidarta
 (prema jednom poznatom romanu)
 ©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Ne brini mama, odlazim u sreću;
 dalje od ljudi dalje od gorčine.
 Ne brini mama:
 Sledim zov tišine.

Kad me zaželiš podji jasnom stazom.
 Zagledaj dobro oznake na cesti;
 Skreni ka Suncu:
 sretnog ćeš me sresti.

I budi sigurna: neću biti sam.
 Smireni u svetlosti
 živećemo mi puni ljubavi.

Ne brini mama!
 Shvati da ne gubim
 dalje od bola
 jecaja iz tmine.
 Ne brini mama:
 Sledim zov tišine.

Stara vrba
 ©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Evo me pod vrbom starom,
 koja nas je čuvala od kiše;
 od pogleda tuđjih skrivala granama.
 Vetar mrsi i raspliće krošnju zlatne boje.
 Ja u njenom hladu.
 Duboko je urezano ovde ime tvoje,
 a ti si daleko; u smrdljivom gradu.

Refren:

Bila si vedrina u životu mom.
 Još maštam o tebi i povratku tvom.

2.

Ne mogu da shvatim
 da je zbog sitnice došlo da nas nema.
 Ovde gde sve cveta; svih mogućih boja.
 Sve bih dao da zaigram opet s tobom lako:
 U meni je isto u odnosu prema tebi.
 Sve bih dao da postaneš opet, svojom voljom, moja.

Rerfren:

3.

Svako ima neku priču koju ljubomorno čuva.
 Ja ćutim o tebi i o onom letu.
 Ne dam nikom da primeti da me nešto grize.
 Ne plačem nad sobom.
 Učiniće život da isplivam iz krize:
 Raskrstiću s tugom, al` da li ću s tobom?

Refren:

Šta ću ja u avionu?

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Šta ću ja u avionu?

Nisam ptica pa da letim;
ako dodje “stani-pa`ni”
ostaće mi do livade samo da se setim:

Kako mi je na rastanku izgledala nežna,
govoreći: “Dodji brzo, srećo moja neizbežna!”;
da se setim njenog smeha, proredjenog tugom
i ručica koje mašu dugo.

Brižno dugo.

2.

Šta ću ja na belom brodu?

Nisam riba pa da plivam;
ako dodje “stani-pa`ni”
ostaće mi do dna mora samo da dozivam:

Kako mi je na rastanku izgledala nežna,
govoreći: “Dodji brzo, srećo moja neizbežna!”;
da se setim njenog smeha, proredjenog tugom
i ručica koje mašu dugo.

Brižno dugo.

3.:

Šta ću ja u brzom vozu?

Nisam jarac pa da skačem;
ako dodje “stani-pa`ni”
ostaće mi do kamenja samo da zaplačem:

Kako mi je na rastanku izgledala nežna,
govoreći: “Dodji brzo, srećo moja neizbežna!”;
da se setim njenog smeha, proredjenog tugom
i ručica koje mašu dugo.

Brižno dugo.

Ti se, mala, držiš važno

©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Ti se, mala, držiš važno;
radostima ne znaš kraj.
Osećanje svako lažno
izgubićeš brzo znaj.

Gde zagrabi život crni
uvuče se srca jed.
Kad u srcu žar utrni
u odnose udje nered.

Zato trpim tvoje bube,
jer znam dobro šta te čeka.
Dok ti kidaš dušu moju,
vičem samo: Neka, neka!

Verujem u razvoj vrste
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

U afekte ne upadam:
uspeva mi da se svladam.
U nevolji zube stisnem.
U vakuum na bol vrisnem.
Svejedno da l` boli
U zenici zrno soli
U plućima komad stakla.
U kortexu deo pakla.

Kada bih sva trula tkiva
učinio čudom živa,
ne bih znao šta da dam
dušama da speru sram.
Pa ipak ih volim
i usrdno nebo molim,
da uspravi ovce pale
kad za mirom stada žale.

Verujem u razvoj vrste još.

2.
Starost mi iz banke šeste,
a uspe im da mi "smeste",
jer pomažem svima
kao da me za sve ima.
Razapet na krivom krstu.
Sa dušom u malom prstu.
Tele sam u živom blatu,
sa jarmom na golom vratu.

Verujem u razvoj vrste još.

Vranje sam za uvek smestio u duši.
Posvećeno Vladimiru Dronjku-Krpici iz Nove Pazove
i Stanki Stanković (udatoj u Indiji: Teklerović)
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

S vremena na vreme sanjam brazde Srema.
Tamo su svi moji, tamo mi je drug,
al` u onom raju nečeg ipak nema.
Zato sam i rek`o: odlazim na jug.

Rekao sam:
„Mati!
Vidiš da sam bleđ.
Vedrinu i život osećam sve manje.
Neki se u mene uvukao jed.
Moram naći pesmu:
odlazim u Vranje!”

2.
Čitam ovde “Pesnika ljubavi i čežnje”
o sevdahu sada nešto više znam :
“Čovek je za muku” – Uvek neke težnje.
A što drugom daje, daje sebi sam.

Gledam Staru česmu, gledam Beli most.
S Pržara se zlatna mesečina ruši.
Umirem uz trubu nisam više gost
Vranje sam za uvek smestio u duši.

Vukodlak
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Smeran si po danu belom;
zaričes se na dobrotu.
bez osude ljudi želiš
u životu proč`.

Veče budi tajne strasti:
pije ti se slano-toplo.
Čim osetiš jezik suv
odlaziš u noć.

Ako prestanu dolaziti noći
i večni dan razbije im muk
ti ćeš čovekom sebe zvati moći,
jer noću si krvi žedan vuk.

2.
Crno nebo crnje senke;
sa zvonika bije ponoć.
Od meseca samo ime:
Stazom korak tup.

Džukele se negde stisle;
gluvo k`o na groblju.
U bašti pod ruzmarinom
beo ženski trup.

Ako prestanu dolaziti noći
i večni dan razbije im muk
ti ćeš čovekom sebe zvati moći,
jer noću si krvi žedan vuk.

40
Yoga impersonal
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Život je robija: niko ne dobija.
Zemlju okružuje noć.

Homo-životinja,
umna sirotinja, želi u telesnom moć.

Ja sam sa onima koji u očima
imaju laserski far;
Koji ne plaćaju, niti se vraćaju,
jer su razumeli stvar.

2.
Istina živi iza čula i sna:
ovo je samo more iluzija.
Tamo gde vidiš ponor bez dna
počinje večnost – čista energija.

Ja sam sa onima koji u očima
imaju laserski far;
Koji ne plaćaju, niti se vraćaju,
jer su razumeli stvar.

Zadovoljni čovek
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

Sabiraš prosto sve komponente
u jednu tačku,
u jedan čin
i tvrdiš: teško je na momente
al` u globalu – život je fin.

Možda je iskren tvoj optimizam:
jer
nekom je dovoljno malo sna,
al` opšta sklonost je pesimizam
i sva empirija kaže da:
Ti si lud kad tvrdiš da tvoj
tačan je sud:
U moru brižnih lica učini pogled lednim
i smeh uguši svoj.

A srcu tom otvori nedra u domu svom:
Tad se smeji!
Od zbilje pravi cirkus kad si sam.
Tad se smeji;
čim veruješ u sutrašnji dan.

Žena koje nema
©:Dragoljub M.V.P. – Solothurn - CH

I kako da rešim zamku
kad naopako sve se kreće:
Odavno evo već je smrklo,
ja lutam i mislim o njoj.

Ubacio sam zadnju banku
da pitam dragu zašto neće?
Kad – ne znam gde je kolo crklo
al` dobio sam drugi broj.

Šum srca koje živi sâmo
sa drugog kraja čuo sam.
U meni nemoć uze maha
i crne slutnje gnezdo sviše.
Gde živiš? – upitah bez daha.
Čuh samo – "Mene nema više".

